

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||  
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per  
Quæstiones explicatur**

**Eisengrein, Martin**

**Ingolstadii, 1577**

**VD16 E 795**

XVIII. Quaenam publica Confessio fiat voluntariè Sacerdoti.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30362**

## *Caput II. De Definitione*

Christo facta est remittendorū, & retinendorum peccatorū potestas, in usu veteris Ecclesiæ multiplex fuit. Una publica, altera secreta: Rursum publica duplex, quædam coacta quædam vero voluntaria.

*Quæstio XVIII. Quænam publica Confessio fit voluntariè Sacerdoti?*

*Respōsio.* VT huius questionis explicatio dilucidior fiat, in primis nosse oportet, veterem Ecclesiā admodum seueram fuisse in criminibus publicis vindicandis: tūm, ne Ecclesia ob quosdā manifestarios delinquentes, malè audiēt inter gentes, quemadmodū in Epistola ad Romanos scribitur: Nomē DEI per vos blasphematur inter gentes: tūm, ne contagio totum gregē inficeret, néue res pessimi exempli infirmioribus offendiculo foret, quod Christus vt diligentissimè caueretur iussit. Deniq; vt alij admoniti, cauerent, ne laberentur, vtq; animus ipsorū, qui ad Ecclesiā redibāt, exploraretur; an scilicet seriō resipisceret.

Olim ergo hiis, qui in criminibus publicis essent deprehensi, publicè erat confitendum, hoc est, crimen erat apud Pastorē & Ecclesiā agnoscendū, & petenda ab Episcopis seu Pastoribus publicæ Pœnitentiæ concessio.

Hæc Cōfessio cùm siebat voluntariè nimis rūm criminosis seipso apud Ecclesiæ Præfides, sponte prudentibus, deferentibus ac publicantibus longè gratior erat, & venia dignior, quam coacta.

Ad

1. Cor. 5.  
Matth. 5.  
Rom. 2.  
1. Tim. 5.  
2. Cor. 2.  
& 7.

Ad eum modum voluntariè confessa est **Luc. 11.**  
mulier illa Euangelica, publica in ciuitate  
peccatrix, quæ super conuiuentes ingressa  
est, nō iussa venit, inter epulas lachrymas ob-  
tulit; ac Christi pedibus aduoluta, pedes eius  
lachrymis lotos, capillis tergit, imitabile pœ-  
nitentibus exemplum præbens, ut sua spon-  
te ad DEI misericordiam per Pœnitentiaæ  
semitam accedant.

Ad hanc voluntariam publicorum cri-  
minum Confessionem, sancti Patres popu-  
lum non indiligerter hortabantur, & inci-  
tabant.

*Quænam publica Confessio fit coacte  
Sacerdoti?*      *Quæstio  
XIX.*

**C**Vm is sit humanæ vanitatis præposterus **Respoſio.**  
pudor, vt quæ publicè patrare crima-  
na non pudeat, publicè tamen agnoscere, & cō-  
fiteri pudeat: visum est Ecclesiæ veteri, pu-  
blicè peccantes, & tamen crimen suum con-  
fiteri nolentes, ad publicā Exhomologesin  
compellere, idque non uno remedio.

Nam si crimen tam fuisset vulgatum, quod  
totam Ecclesiam, seu ciuitatem commouis-  
set, Episcopus, seu Pastor Ecclesiæ, peccantē  
coram omnibus arguebat; quemadmodum  
Paulus Timotheo præcipit, dicens: Peccan-  
tes, coram omnibus, argue, ut & cæteri timore  
habeant; correptum verò, & confiteri seu  
**1. Tim. 5.**

D 7      agno-